

ซึ่งน้ำใจ

เขานี้เป็นเช้าที่บรรยากาศสดชื่นเย็นสบายไม่ร้อนอบอ้าวเหมือนทุกวันที่ผ่านมา เพราะเนื่องจากเมื่อคืนที่ผ่านมามีฝนตกลงมาให้อากาศเย็นสบายชุ่มฉ่ำ ต้นไม้ดอกไม้ก็สดชื่น วันพุธเป็นวันคลินิกโรคถุงลมโป่งพอง หอบหืด วาฟาลีน แล้วก็จะมีคนไข้เบาหวานบ้าง ความดันโลหิตสูงบ้างที่มาผิดคลินิก เป็นวันที่วุ่นวาย เพราะว่าในแต่ละคลินิกก็มีกิจกรรมหลายอย่างมาก เช่น คลินิกวาฟาลีน ก็จะมีเจาะเลือด ดูค่า PT INR แล้วพบพยาบาล และเภสัชกรประจำคลินิก หลังจากนั้นจึงเข้าห้องพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกายและสั่งยาให้ ส่วนคลินิกถุงลมโป่งพอง หอบหืด ก็จะมีพยาบาลประจำคลินิก กายภาพบำบัด และมีดิฉัน อยู่เป็นประจำ คนไข้ที่มาก็เป็นคนไข้มา รักษาประจำอยู่แล้ว กิจกรรมแต่ละกิจกรรมก็ทำเป็นประจำ เช่น วัดความดันโลหิต ชักประวัติ เป่าPeak Flow เมื่อดูสมรรถภาพปอดในขณะนั้นดิฉันกำลังเรียกชื่อคนไข้ถุงลมโป่งพองเข้าห้องเบอร์ 3 เพื่อทำการชักประวัติ วัดความดันโลหิต เป่าPeak Flow เพื่อดูสมรรถภาพของปอด เมื่อคนไข้ผู้ชาย รูปร่างผอมบาง กำลังเดินเข้ามาในห้องและก็มีผู้หญิงรูปร่างผอมบางเดิม ผมพู่ตามมาติดๆ แล้วคนไข้ผู้ชายคนนั้นจึงพูดเป็นภาษาอีสานว่า “คุณหมอบอกเอาไปนั่งรอผมอยู่ข้างนอกเนอ คันคุณหมอบอกเอาเชื่อดีดีได้ครับ” หลังจากนั้นดิฉัน จึงพูดว่า “ป่าไปนั่งรออยู่ข้างนอกเด้อ ค่ะ” พร้อมกับชี้มือให้ไปนั่งรอที่เก้าอี้ และในขณะที่ดิฉันเดินกลับมาทำงานต่อ จึงถามลุงว่า ดิฉัน พูดว่า “เอาเป็นมากับลุงดีคะ” คนไข้ พูดว่า “ครับ เอาเป็นเมียผมเอง เอาประสาบตีตัวคุณหมอบ บ่มีไผ่อยู่บ้านผมเลยต้องเอามาเนอ” ดิฉัน พูดว่า “อ้อ ถ้าว่าเอาเป็นประสาบ เอาได้กินยาอยู่ใสคะ ลุง คนไข้ พูดว่า “ผมสิเว้าให้ฟังเด้อครับคุณหมอบ “ตอนแรกเอาเป็นพาไปรักษาอยู่ที่โรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี หลังจากที่ได้กินยา เลามีอาการเดินรอบหมู่บ้าน ถอดเสื้อถอดผ้า หลังจากนั้นผมพาเอาไปรักษาที่โรงพยาบาลในจังหวัดขอนแก่น หลังจากที่ได้รับแล้วอาการของเลาก็สงบดี ควบคุมสติได้ แต่มีบางครั้งก็มีอาการบ้าง แต่ผมดูแลเอาทุกสิ่งทุกอย่าง หาข้าว หาบน้ำให้กิน อาบน้ำให้ บางทีที่ถ่ายอุจจาระไม่ออกก็มีสวนให้ดูแลให้เป็นอย่างดี บางครั้งไม่ยอมกินข้าวผมกะบอกเลาว่า กินข้าวแน่เด้อ ถ้าจ่อย ยามหลานมาเห็นหลานว่าแมนผีหลอกหลานสิยานเด้ เลาจิงยอมกินข้าว มีมือหนึ่งทีไปนาลากะไปนั่งเฝ้าผม บ่เข้าฮ่อม นั่งตากแดดอยู่จั่งสั้นละ มีขุมตแดงกะปลุกออก จนผมมาเห็นเอาออกไปนั่งหมองอื่น หรือบางครั้งผมหารองเท้าบูทมาใส่ใส่ เป้ตาหลูโตนหลายคุณหมอบ” ดิฉัน พูดว่า “ลุงจะแมนดีคักเนาะ ดูแลเอาดี เฮ็ดให้ทุกสิ่งทุกอย่าง บ่มีไผ่ตกลุงที่สิมาเฮ็ดให้เมียดีแบบนี้ เห็นบางคนเขาป่าที่มกะมี หนุงจิดน้ำใจลุงเลยคะ” คนไข้ พูดว่า “ถ้าบ่เบ็งเลาก็จักไผ่สิเบ็งเนาะคุณหมอบ ได้ฮวมกันมาแล้วกะดูแลกันไปละ มีบ่มีกะต้องเบ็งกันแลกัน คิดเห็นตอนที่มีความสุข ความทุกข์ที่เคยอยู่ นำกันมาละครับ คันให้ที่มเลาผมบกล้าเฮ็ดดอกครับ” น้องพยาบาล น้องกายภาพบำบัด พร้อมทั้งดิฉัน จึงพูดเป็นเสียงเดียวว่า ลุงช่างเป็นคนมีน้ำใจดีชะเหลือเกิน ทำให้ภรรยาทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งน้ำใจจริงๆ

จะมีใครสักกี่คนที่คอยดูแลกันและกันได้แบบนี้ อยู่ด้วยกันจนไม่ว่าจะทุกข์หรือสุขก็ไม่เคยทิ้งกัน ให้กำลังใจกัน ช่วยดูแลทุกสิ่งทุกอย่างไม่เคยรังเกียจ คอยดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี เรื่องอาหารและยาไม่เคยให้ขาด คุณงามความดีทุกสิ่งทุกอย่างของคุณลุงที่มีให้กับภรรยา ขอให้คุณลุงพบแต่สิ่งที่ดี มีเพื่อน มีพี่ มีน้อง มีกัลยาณมิตรที่ดี มีสุขภาพกายสุขภาพใจที่แข็งแรงได้อยู่ดูแลภรรยาของคุณลุงต่อไป